

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 6 juni 2019
(OR. en)

9676/19

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0337 (CNS)**

**FISC 278
ECOFIN 518**

NOT

från: Ordförandeskapet

till: Delegationerna

Komm. dok. nr: 13730/16 FISC 170 IA 99 - COM(2016) 685 final

Ärende: Förslag till rådets direktiv om en gemensam bolagsskattebas
– Lägesrapport

För delegationerna bifogas ordförandeskapets senaste kompromisstext om förslaget till gemensam bolagsskattebas, kapitel I till X, som avses i Ekofinrådets rapport till Europeiska rådet om skattefrågor (dok. 9773/19).

2016/0337 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om en gemensam bolagsskattebas

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

(...)

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Genom detta direktiv upprättas ett system med en gemensam bolagsskattebas, och regler fastställs för beräkning av denna skattebas.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Reglerna i detta direktiv ska tillämpas på samtliga skattskyldiga som omfattas av bolagsbeskattning i en eller flera medlemsstater, inbegripet fasta driftställen i en eller flera medlemsstater som tillhör enheter vilka är skattemässigt hemmahörande i ett tredjeland.

2. Reglerna i detta direktiv ska inte tillämpas på följande sektorer, som omfattas av särskilda skatteordningar:

a) Sjöfart.

[b) Prospekterings- och utvinningsindustri.]

[c) Skogsbruk.]

[d) *Platshållare: andra specifika sektorer som fastställs*].

Artikel 4

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *skattskyldig*: ett företag som uppfyller villkoren i artikel 2.1 eller 2.2.
2. *skattskyldig utanför systemet*: ett företag som inte uppfyller villkoren i artikel 2.1 eller 2.2.
3. *skattskyldig med hemvist*: en skattskyldig som har skatterättslig hemvist i en medlemsstat.
4. *skattskyldig utan hemvist*: en skattskyldig som inte har skatterättslig hemvist i en medlemsstat.
- 4a. *närstående företag*:
 - a) en enhet i vilken den skattskyldige direkt eller indirekt har en andel i form av rösträtt eller kapitalinnehav motsvarande 25 procent eller mer eller har rätt att motta 25 procent eller mer av vinsterna i den enheten.

- b) en fysisk person eller enhet som direkt eller indirekt har en andel i form av rösträtt eller kapitalinnehav motsvarande 25 procent eller mer i en skattskyldig eller har rätt att motta 25 procent eller mer av den skattskyldiges vinster.

Om en fysisk person eller enhet direkt eller indirekt har en andel motsvarande 25 procent eller mer i en skattskyldig och minst en enhet, ska alla berörda enheter, inbegripet den skattskyldige, betraktas som närstående företag.

5. *intäkter*: intäkter från försäljning och från alla andra typer av transaktioner, efter avdrag för mervärdesskatt och andra skatter och avgifter som tas ut för statliga myndigheters räkning, oavsett om de är av monetär eller icke-monetär art, inbegripet intäkter från avyttring av tillgångar och rättigheter, räntor, aktieutdelning och andra former av vinstutdelning, inbegripet dold vinstutdelning, intäkter från likvidation, royaltyer, subventioner och bidrag, mottagna gåvor, ersättningsbetalningar och andra ersättningar utan juridiska förpliktelser. Intäkter ska också innefatta icke-monetära gåvor från en skattskyldig. Intäkter ska inte innefatta eget kapital som den skattskyldige anskaffar eller skulder som återbetalas till den skattskyldige.
6. *kostnader*: minskningar av företagets egna kapital netto under beskattningsperioden till följd av utbetalningar eller minskning av tillgångars värde eller i form av en bokföring eller ökning av värdet av skulder, förutom sådana öknings som är hänförliga till monetära eller icke-monetära utdelningar till aktieägarna eller delägarna.
7. *beskattningsperiod*: en tolv månadersperiod eller annan tillämplig period för skatteändamål som inte är längre än tolv månader, eller annan tillämplig period för skatteändamål som är längre än tolv månader i samband med upprättande, likvidation eller avveckling av en skattskyldig eller om den skattskyldige omfattas av en omstrukturering av ett koncernföretag.
8. *vinst*: det belopp varmed intäkter överstiger avdragsgilla kostnader och andra avdragsgilla poster under en beskattningsperiod.

9. *förlust*: det belopp varmed avdragsgilla kostnader och andra avdragsgilla poster överstiger intäkterna under en beskattningsperiod.
10. *konsoliderad grupp för affärsredovisningsändamål*: alla företag som är fullt inkluderade i den konsoliderade årsredovisning som upprättats i enlighet med internationella redovisningsstandarder eller nationella finansiella redovisningssystem.
- 10a. *dold vinstutdelning*: ekonomisk nytta som inte redovisas som vinstutdelning, vilken den skattskyldige delar ut till personer som anges i artikel 14, som inte skulle ha delats ut till oberoende tredjepersoner och som leder till minskad vinst.
- [11. *forskning och utveckling (FoU)*: experimentellt eller teoretiskt arbete som i första hand syftar till att förvärva ny kunskap om de bakomliggande orsakerna till fenomen och iakttagbara fakta, och som inte syftar till någon direkt kommersiell tillämpning eller användning (grundforskning). Oberoende undersökningar som genomförs för att samla in ny kunskap, men som främst inriktas mot ett särskilt, praktiskt mål eller syfte (tillämpad forskning). Systematiskt arbete som bygger på kunskaper som samlats in genom forskning och praktisk erfarenhet och ger ökade kunskaper, som inriktas på att ta fram nya produkter, och processer eller förbättra befintliga produkter eller processer (experimentell utveckling).]

12. *lånekostnader*: räntekostnader för alla former av skuld, andra kostnader som ekonomiskt motsvarar ränta och kostnader som uppkommer i samband med införskaffandet av kapital, enligt definitionen i nationell rätt, inbegripet betalningar avseende vinstandelslån, tillskriven ränta på instrument som konvertibla obligationer och nollkupongsobligationer, belopp enligt alternativa finansieringsarrangemang, finansieringskostnadsdelen av betalningar av finansiell leasing, kapitaliserad ränta som ingår i balansräkningsvärdet av en därtill relaterad tillgång, nedskrivning av kapitaliserad ränta, belopp som mäts med hänvisning till finansieringsintäkter inom ramen för internprissättningsregler, belopp av fiktiv ränta inom ramen för derivatinstrument eller säkringsarrangemang med anknytning till ett företags lån, den fastställda avkastningen på öknings av eget nettokapital i enlighet med artikel 11 i detta direktiv, vissa utländska valutakursvinster och valutakursförluster på lånat kapital och instrument med anknytning till införskaffandet av kapital, garantiavgifter för finansieringsarrangemang, arrangemangsavgifter och liknande kostnader som gäller upplåning av kapital.
13. *överstigande lånekostnader*: det belopp med vilket en skattskyldigs avdragsgilla lånekostnader överstiger skattepliktiga ränteintäkter och andra skattepliktiga intäkter som uppbärs av den skattskyldige och som är ekonomiskt likvärdiga med ränteintäkter.
17. *skattemässigt värde*: avskrivningsunderlag för en anläggningstillgång eller grupp av tillgångar, minus totala avdrag för hittills gjorda avskrivningar.
18. *marknadsvärde*: det belopp till vilket en tillgång kan bytas eller ömsesidiga skyldigheter kan fastställas mellan villiga icke-närstående parter i en direkt transaktion.

19. *anläggningstillgångar*: materiella anläggningstillgångar som förvärvats eller skapats av den skattskyldige och alla förvärvade immateriella tillgångar som kan värderas självständigt och under längre tid än 12 månader används eller förväntas att användas i rörelsen för att skapa, upprätthålla eller säkerställa intäkter, utom när kostnaden för att förvärva eller uppföra dem understiger 1 000 euro. Anläggningstillgångar ska också innefatta finansiella tillgångar, med undantag för finansiella tillgångar som innehas för handel i enlighet med artikel 21.
20. *finansiella tillgångar*: aktier i och lån till närstående företag enligt vad som avses i artikel 56 i detta direktiv, ägarintressen enligt vad som avses i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU¹, lån till företag i vilka den skattskyldige har ägarintressen, investeringar som innehas som anläggningstillgångar, andra lån och egna aktier i den mån nationell lagstiftning medger att de redovisas i balansräkningen. kostnad för förvärv eller uppförande:
21. *kostnad för förvärv eller uppförande*: det penningbelopp som betalats eller som ska betalas, värdet av andra tillgångar samt alla övriga förmåner som lämnas i utbyte mot eller som förbrukas för att förvärva en anläggningstillgång, vid tidpunkten för dess förvärv eller uppförande. För immateriella anläggningstillgångar ska endast förvärvskostnaderna ingå.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

22. *materiella anläggningstillgångar av långfristig karaktär*: materiella anläggningstillgångar med en nyttjandeperiod på minst 15 år. Byggnader, luftfartyg och fartyg ska anses vara materiella anläggningstillgångar av långfristig karaktär.
23. *materiella anläggningstillgångar av medelfristig karaktär*: materiella anläggningstillgångar som inte är av långfristig karaktär enligt punkt 22 och har en nyttjandeperiod på åtta år eller mer.
- 23a. *materiella anläggningstillgångar av kortfristig karaktär*: materiella anläggningstillgångar som inte är av långfristig eller medelfristig karaktär enligt punkterna 22 och 23 och har en nyttjandeperiod på mindre än åtta år.
- 23b. *förvärvad goodwill*: skillnaden mellan inköpspriset för en verksamhet inom ramen för en överföring av tillgångar och marknadsvärdet på verksamhetens nettotillgångar (tillgångar minus skulder).
24. *andrahandstillgångar*: anläggningstillgångar vars nyttjandeperiod delvis var förbrukad vid förvärvstillfället och som kan fortsätta att användas i sitt nuvarande skick eller efter reparation.
25. *nyttjandeperiod*: den period under vilken en tillgång förväntas vara tillgänglig att använda eller antalet produktionsenheter eller motsvarande enheter som en skattskyldig förväntade sig att erhålla från tillgången.
26. *förbättringskostnader*: alla ytterligare kostnader för en anläggningstillgång som väsentligt höjer dess kapacitet eller väsentligt förbättrar dess funktion eller motsvarar mer än 10 % av tillgångens ursprungliga avskrivningsunderlag.

27. *varor i lager och produkter under tillverkning*: tillgångar som är avsedda för försäljning eller som är under produktion för försäljning eller i form av material eller förnödenheter som ska förbrukas i tillverkningsprocessen eller vid tillhandahållandet av tjänster.
28. *ekonomisk ägare*: den person som i allt väsentligt har alla fördelar och bär alla risker knutna till en anläggningstillgång, oavsett om den personen är den rättsliga ägaren eller inte. En skattskyldig som har rätt att inneha, använda och avyttra en anläggningstillgång och bär riskerna för dess förlust eller förstörelse ska under alla omständigheter anses vara den ekonomiska ägaren.
29. *finansiellt företag*: något av följande företag:
- a) ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG², en AIF-förvaltare enligt definitionen i led b i artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU³ eller ett förvaltningsbolag enligt definitionen i led b i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG⁴.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

- b) Ett försäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG⁵.
- c) Ett återförsäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.4 i direktiv 2009/138/EG,
- d) Ett tjänstepensionsinstitut enligt definitionen i led a i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG⁶ såvida inte en medlemsstat har beslutat att inte tillämpa det direktivet helt eller delvis på den institutionen i enlighet med artikel 5 i det direktivet, eller den kapitalförvaltare till ett tjänstepensionsinstitut enligt vad som avses i artikel 19.1 i direktiv 2003/41/EG.
- e) Pensionsinstitut som förvaltar pensionsfonder som betraktas som socialförsäkringssystem som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004⁷ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009⁸, samt alla juridiska personer som inrättats för investering i sådana pensionsfonder.

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 235, 23.9.2003, s. 10).

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 200, 7.6.2004, s. 1).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 284, 30.10.2009, s. 1).

- f) En AIF-fond enligt definitionen i led a i artikel 4.1 i direktiv 2011/61/EU, som förvaltas av en AIF-förvaltare enligt definitionen i led b i artikel 4.1 i direktiv 2011/61/EU eller en AIF-fond som omfattas av nationell lagstiftning.
- g) Ett fondföretag enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 2009/65/EG.
- h) En central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012⁹.
- i) En värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014¹⁰.

30. *företag*: varje juridisk konstruktion för att utföra verksamhet genom endera ett företag eller en struktur som är skattetransparent.

30a. *skattetransparent*: det förhållandet att ett företags eller en konstruktions intäkter (eller delar av dem) enligt en medlemsstats nationella rätt inte beskattas på företags- eller konstruktionsnivå utan på nivån för de personer som har ett intresse i företaget eller konstruktionen.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).

Artikel 5

Fast driftställe i en medlemsstat där en skattskyldig har skatterättslig hemvist i unionen

1. En skattskyldig ska anses ha ett fast driftställe i en annan medlemsstat än den där den har sin skatterättsliga hemvist om den har en stadigvarande plats i den andra medlemsstat där den helt eller delvis bedriver sin verksamhet, vilket i synnerhet kan inbegripa följande:
 - a) En plats för ledning av företaget.
 - b) En filial.
 - c) Ett kontor.
 - d) En fabrik.
 - e) En verkstad.
 - f) En gruva, en olje- eller gaskälla, ett stenbrott eller varje annan plats för utvinning av naturresurser.
2. En byggplats eller ett uppförande- eller installationsprojekt ska utgöra ett fast driftsställe bara om bygget eller projektet varar längre än tolv månader.
3. Begreppet ”fast driftställe” ska inte inbegripa följande verksamheter, under förutsättning att sådana verksamheter är, eller som i fallet i led f den samlade verksamheten i en stadigvarande plats för affärsverksamhet, av förberedande eller underordnad karaktär:
 - a) Anläggningar enbart för att lagra, visa upp eller leverera varor tillhörande den skattskyldige.

- b) Lager av varor tillhörande den skattskyldige enbart i syfte att lagra, visa upp eller leverera dem.
 - c) Lager av varor tillhörande den skattskyldige enbart för att en annan person ska bearbeta dem.
 - d) En stadigvarande plats för affärsverksamhet enbart i syfte att köpa varor eller samla in information för den skattskyldiges räkning.
 - e) En stadigvarande plats för affärsverksamhet enbart i syfte att fortsätta eventuella andra affärsverksamheter för den skattskyldiges räkning.
 - f) En stadigvarande plats för affärsverksamhet enbart för en kombination av de verksamheter som avses i leden a–e.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5 ska den skattskyldige, om en person är verksam i ett land för en skattskyldigs räkning och, inom ramen för denna verksamhet, vanligtvis ingår kontrakt eller vanligtvis innehar den centrala roll som leder till ingåendet av kontrakt som systematiskt ingås utan väsentliga ändringar av den skattskyldige, anses ha ett fast driftställe i den staten i fråga om den verksamhet som denna person utför för den skattskyldige.

De kontrakt som avses i första stycket ska ingås enligt följande:

- a) I den skattskyldiges namn, eller
- b) avser överlåtelse av egendom som tillhör den skattskyldige eller som den skattskyldige har rätt att använda, eller avser beviljande av en rätt att utnyttja sådan egendom, eller
- c) för tillhandahållande av den skattskyldiges tjänster.

Första och andra styckena ska inte tillämpas om den personens verksamhet är av förberedande eller underordnad karaktär enligt vad som avses i punkt 3, så att om den utövas genom en stadigvarande plats för affärsverksamhet inte skulle göra denna stadigvarande plats till ett fast driftställe enligt bestämmelserna i denna punkt.

5.

- a) Punkt 4 ska inte tillämpas om den person som i en medlemsstat agerar för den skattskyldiges räkning bedriver verksamhet i den medlemsstaten som en oberoende agent och agerar för den skattskyldiges räkning vad gäller rörelsens ordinarie verksamhet. När en person uteslutande eller nästan uteslutande agerar för en eller flera ”närbesläktade” skattskyldigas räkning ska den personen inte anses vara en oberoende agent i den mening som avses i denna punkt med avseende på dessa skattskyldiga.
- b) Vid tillämpningen av denna artikel ska en person anses vara ”närbesläktad” med en skattskyldig om denne direkt eller indirekt har rätt till mer än 50 % av rösträtten i den andra parten eller en ägarandel uppgående till mer än 50 % av den andres kapital eller mer än 50 % av de vinstgivande rättigheterna.

6. Det faktum att en skattskyldig med skatterättslig hemvist i en medlemsstat kontrollerar eller kontrolleras av en skattskyldig som har skatterättslig hemvist i en annan medlemsstat eller som bedriver verksamhet i den andra medlemsstaten (antingen via ett fast driftställe eller på annat sätt), ska inte i sig innebära att någon av dessa skattskyldiga är ett fast driftställe för den andra skattskyldige.

KAPITEL II

BERÄKNING AV SKATTEBASEN

Artikel 6

Allmänna principer

1. Vid beräkning av skattebasen ska vinster och förluster redovisas först när de realiserats.
2. Transaktioner och skattepliktiga händelser ska bedömas individuellt.
3. Skattebasen ska beräknas på ett konsekvent sätt, såvida exceptionella omständigheter inte motiverar att beräkningssättet ändras.
4. Skattebasen ska beräknas för varje beskattningsperiod, om inte annat föreskrivs.
5. Skattebasen ska fastställas på grundval av bokföringsregler som är tillämpliga i den berörda medlemsstaten, förutsatt att de är förenliga med reglerna i detta direktiv.
6. Reglerna i detta direktiv hindrar inte medlemsstaterna från att tillämpa nationella bolagsbeskattningssystem, inbegripet ett system för beskattning av separata enheter som möjliggör överföring av vinster, förluster eller räntekapacitet. Om en skattskyldig får eller måste agera för en grupps räkning, enligt reglerna i ett nationellt bolagsbeskattningssystem, ska hela gruppen [...] eller företagen som ingår i gruppen [...] behandlas som en skattskyldig.

Artikel 7

Skattebasens beståndsdelar

1. Skattebasen ska beräknas som intäkter med avdrag för undantagna intäkter, avdragsgilla kostnader och andra avdragsgilla poster.
2. Genom undantag från punkt 1 får en medlemsstat besluta att de skattskyldiga ska beräkna skattebasen som skillnaden mellan det bokförda (netto-)värdet av rörelsekapitalet i slutet av beskattningsperioden och det bokförda (netto-)värdet av rörelsekapitalet i slutet av föregående beskattningsperiod, plus värdet av eventuella återbetalningar av nominellt kapital eller vinstutdelningar, inbegripet dolda bidrag, och minus eventuella tillägg till rörelsekapitalet som gjorts i enlighet med bolagsrätten, förutsatt att resultatet är detsamma som i beräkningen i punkt 1. Beräkningen ska utföras med iakttagande av de regler om skattebefriade intäkter, om avdragsgilla kostnader, om redovisning och värdering och om avskrivning som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 8

Undantagna intäkter

1. Följande intäkter ska inte ingå i skattebasen:
 - a) Subventioner direkt kopplade till förvärv, uppförande eller förbättring av anläggningstillgångar som är föremål för avskrivning i enlighet med artiklarna 30–40.
 - b) Intäkter från avyttring av grupper av tillgångar enligt vad som avses i artikel 37.2, inklusive marknadsvärdet för icke-monetära gåvor.

- c) Vinster och förluster från avyttring av aktier, förutsatt att den skattskyldige har ett direkt innehav av minst 10 % av kapitalet eller 10 % av rösträtterna i företaget under de 12 månader som föregick avyttringen.
- d) Mottagen vinstutdelning, inbegripet dold vinstutdelning, förutsatt att den skattskyldige har ett direkt innehav av minst 10 % av kapitalet eller 10 % av rösträtterna i det vinstutdelande företaget under en oavbruten period på minst 12 månader [och att erhållna vinster har beskattats i källstaten].
- e) Intäkter som kan hänföras till ett fast driftställe och som den skattskyldige erhållit i den medlemsstat där den skattskyldige har sin skatterättsliga hemvist.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas på

- a) vinster och förluster från avyttring av aktier som innehas för handel enligt vad som avses i artikel 21.3 [och vinster från avyttring av aktier som innehas av livförsäkringsföretag i enlighet med artikel 28 b],
- b) vinstutdelning från aktier som innehas för handel enligt vad som avses i artikel 21.4 [och vinstutdelning som mottas från livförsäkringsföretag i enlighet med artikel 28 c].

Artikel 9

Avdragsgilla kostnader

1. Kostnader ska endast vara avdragsgilla i den mån de uppstått genom den skattskyldiges direkta affärsverksamhet.
2. De kostnader som avses i punkt 1 ska innefatta samtliga försäljningskostnader och kostnader netto efter avdrag för avdragsgill mervärdesskatt som den skattskyldige haft för att erhålla eller säkra intäkter, inbegripet kostnader för FoU, kostnader för förvärv eller uppförande av tillgångar som understiger 1 000 euro och kostnader som uppstår för att anskaffa eget kapital eller ta upp lån för rörelsens ändamål.
- [3. Utöver de belopp som är avdragsgilla som kostnader för FoU i enlighet med punkt 2 och förutsatt att den skattskyldige inte utnyttjar, direkt eller indirekt, någon form av förmån som tillhandahålls enligt nationell lagstiftning i en medlemsstat, i samband med sådana kostnader för FoU, kan den skattskyldige, per beskattningsperiod, dra av ytterligare 50 % av sådana kostnader som denne ådragit sig under den perioden, med undantag av kostnader som avser de tillgångar som avses i artikel 33.1 c–e och artikel 33.2 c–e.

I den mån kostnaderna för FoU överstiger 20 000 000 euro, kan den skattskyldige dra av 25 % av det överskjutande beloppet.

Genom undantag från det första stycket kan den skattskyldige dra av ytterligare [100 %] av sina kostnader för FoU upp till 20 000 000 euro om den skattskyldige uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Det är ett icke börsnoterat företag med färre än 50 anställda och med en årlig omsättning och/eller årlig total balansräkning som inte överstiger 10 000 000 euro.
- b) Det har inte varit registrerat mer än fem år. Om den skattskyldige inte är föremål för registrering kan femårsperioden anses börja vid den tidpunkt då företaget antingen börjar eller är skyldigt att betala skatt för sin ekonomiska verksamhet.
- c) Det har inte bildats genom en sammanslagning eller annan form av omstrukturering av verksamheten.
- d) Det har inte några närstående företag enligt vad som avses i artikel 56.
- e) Det utnyttjar inte, direkt eller indirekt, någon form av förmån som tillhandahålls enligt nationell lagstiftning i en medlemsstat, i samband med sådana kostnader för FoU.]

4. Medlemsstaterna får föreskriva avdrag för gåvor och donationer till välgörenhetsorganisationer.

Artikel 10

Andra avdragsgilla poster

Ett avdrag ska göras för avskrivning av anläggningstillgångar i enlighet med artiklarna 30–40.

[Artikel 11

Avsättning för tillväxt och investeringar

1. Vid tillämpningen av denna artikel innebär ”kapitalbas för avsättning för tillväxt och investeringar” för en viss beskattningsperiod, skillnaden mellan det bokförda värdet av en skattskyldigs egna kapital och av det skattemässiga värdet på dess andelar i närstående företags kapital enligt vad som avses i artikel 56.
2. I denna artikel avses med ”eget kapital” följande:
 - a) Om den skattskyldige är ett företag, det sammanlagda av följande:
 - i) Tecknat kapital.
 - ii) Överkurs vid emission.
 - iii) Uppskrivningsfond.
 - iv) Reserver.
 - Lagstadgad reserv.
 - Reserv för egna aktier och andelar.
 - Reserver föreskrivna i bolagsordningen.
 - Övriga reserver, inklusive fonden för verkligt värde.
 - v) Balanserad bokförd vinst eller förlust.
 - vi) Räkenskapsårets bokförda vinst eller förlust.

Om den skattskyldige är ett fast driftställe ska termen avse den skattskyldiges egna kapital som kan tillskrivas det fasta driftstället.

3. Ett belopp som motsvarar den fastställda avkastningen på avsättningen för tillväxt och investeringars ökning av kapitalbasen ska vara avdragsgill från en skattskyldigs skattebas i enlighet med punkterna 1–6. Om det i avsättningen för tillväxt och investeringar förekommer en minskning av kapitalbasen ska ett belopp som motsvarar den fastställda avkastningen på kapitalbasens avsättning för tillväxt och investeringar bli skattepliktigt.
4. a) När kapitalbasen för avsättning för tillväxt och investeringar ökar eller minskar ska de, under de första [tio] beskattningsperioderna som en skattskyldig omfattas av detta direktiv, beräknas som skillnaden mellan kapitalbasen för avsättning för tillväxt och investeringar under slutet av den relevanta beskattningsperioden och kapitalbasen för avsättning för tillväxt och investeringar från och med den första dagen av den första beskattningsperioden enligt detta direktiv.
- b) Om resultatet av beräkningen av kapitalbasen för avsättning för tillväxt och investeringar är att den kapitalbasen minskar ska, genom undantag från det första stycket i punkt 4, förändringen i kapitalbasen för avsättning för tillväxt och investeringar räknas om utan beaktande av den skattskyldiges bokförda förluster under den första beskattningsperioden enligt reglerna i detta direktiv. Om resultatet av en sådan omräkning är en ökning av kapitalbasen för avsättning för tillväxt och investeringar ska en sådan ökning inte beaktas.
- c) Efter de första tio beskattningsperioderna ska hänvisningen till kapitalbasbeloppet för avsättning för tillväxt och investeringar som ska vara avdragsgillt gentemot kapitalbasen för avsättning för tillväxt och investeringar i slutet av den relevanta beskattningsperioden varje år flyttas fram en period.
5. Den fastställda avkastning som avses i punkt 3 ska vara lika med avkastningen på euroområdet 10-åriga riktmärke för statsobligationer i december under det år som föregår den relevanta beskattningsperioden, som offentliggjorts av Europeiska centralbanken, ökad med en riskpremie på två procentenheter. Ett lägsta gränsvärde på två procent ska tillämpas när kurvan för den årliga avkastningen är negativ.

6. Genom undantag från punkterna 1–5 ska följande undantas från kapitalbasen för avsättning för tillväxt och investeringar om ett arrangemang eller en uppsättning arrangemang har införts med det huvudsakliga syftet att få en skattefördel enligt denna artikel:
- a) Gruppinterna lån och lån mellan närstående företag, enligt vad som avses i artikel 56.
 - b) Gruppinterna kontantbidrag och bidrag in natura.
 - c) Gruppinterna överföringar av tillgångar och andelar.
 - d) En ny kategorisering av gammalt kapital som nytt kapital genom likvidation och bildandet av nya företag.
 - e) Bildandet av dotterbolag.
 - f) Förvärv av affärsverksamheter som helt eller delvis innehas av närstående företag.
 - g) Strukturer där affärer med dotterbolag maskeras som nya investerare, för att kunna omfattas av de skattebefrielser som förbehålls nya investerare (double-dipping) som kombineras med ränteavdrag och avdrag enligt avsättningen för tillväxt och investeringar.
 - h) Ökningar av beloppet lånefinansieringsfordringar gentemot närstående företag jämfört med beloppet för sådana fordringar på referensdatum.]

Artikel 12

Icke-avdragsgilla poster

1. Genom undantag från artiklarna 9 och 10 ska följande poster inte vara avdragsgilla:
 - a) Vinstutdelningar, inbegripet dolda vinstutdelningar, och återbetalning av eget kapital eller lån.
 - b) 50 % av representationskostnaderna. Medlemsstaterna får införa ytterligare begränsningar av avdragen för kostnader för livsstil och privatliv.
 - c) Överföring av outdelad vinst till en reserv som ingår i företagets egna kapital.
 - d) Bolagsskatt och liknande vinstskatter.
 - e) Mutor och andra olagliga betalningar.
 - f) Böter och straffavgifter, inklusive avgifter för sena betalningar, som ska betalas till en offentlig myndighet för överträdelse av lagstiftning.
 - g) Kostnader som en skattskyldig haft för att få intäkter som är undantagna eller skulle vara undantagna under den beskattningsperioden enligt leden c, d och e i artikel 8.1 och sådana förluster från avyttring av aktier som avses i artikel 8.1 c. Medlemsstaterna får fastställa ett schablonbelopp för de kostnader som avser sådana undantagna intäkter; schablonbeloppet får dock inte överstiga 5 % av dessa intäkter.
 - h) Gåvor till andra personer än den skattskyldiges anställda. Regeln om att gåvor inte är avdragsgilla ska inte tillämpas om kostnaderna för förvärv eller uppförande av gåvorna till mottagaren inte överskrider sammanlagt 50 EUR under året.

- i) Andra gåvor och donationer än de som avses i artikel 9.4.
 - j) Kostnader för förvärv eller uppförande eller kostnader i samband med förbättring av anläggningstillgångar som är avdragsgilla enligt artiklarna 10 och 18, med undantag för kostnader för FoU. De kostnader som avses i led a i artikel 33.1 och i leden a och b i artikel 33.2 ska inte betraktas som kostnader för FoU.
 - k) Årliga bidrag för banker i enlighet med direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen.
 - l) Förluster som uppstått i ett fast driftställe i ett tredjeland.
 - m) Det bokförda värdet av det lager och den materiella tillgång som sorterats ut i avsaknad av väl dokumenterade affärsskäl.
2. Medlemsstaterna får medge möjlighet till avdrag för de årliga bidrag som avses i punkt 1 k.

Artikel 13

Räntebegränsningsregel

1. Lånekostnader ska vara avdragsgilla upp till det belopp som motsvarar de räntor eller andra skattepliktiga intäkter från finansiella tillgångar som den skattskyldige mottagit.
2. Överstigande lånekostnader ska vara avdragsgilla under den beskattningsperiod då de uppstår med upp till 30 procent av den skattskyldiges vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (Ebitda) eller upp till ett belopp om högst 3 000 000 euro, beroende på vilket som är högre.

Om en grupp behandlas som en skattskyldig enligt artikel 6, ska de överstigande lånekostnaderna och vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (Ebitda) beräknas för hela gruppen. Beloppet på 3 000 000 euro ska också anses omfatta hela gruppen.

3. Vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (Ebitda) ska beräknas genom att man till den skattskyldiges skattebas lägger till de skattejusterade beloppen för överstigande lånekostnader, liksom skattejusterade belopp för av- och nedskrivningar. Skattebefriade intäkter ska inte tas med i den skattskyldiges vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (Ebitda).
4. Genom undantag från punkt 2 ska en skattskyldig som kan klassificeras som ett fristående företag ha rätt till ett fullt avdrag av sina överstigande lånekostnader. Ett fristående företag avser en skattskyldig som inte utgör en del av en konsoliderad grupp för affärsredovisningsändamål och som inte har några närstående företag eller fasta driftställen.
5. Genom undantag från punkt 2 ska överstigande lånekostnader vara helt avdragsgilla om de uppstått genom följande:
 - a) Lån som ingicks före den [datum för en politisk överenskommelse om detta direktiv], med undantag av eventuella senare ändringar av dessa lån.
 - [b) Lån som används för att finansiera långfristiga offentliga infrastrukturprojekt där alla projektansvariga, lånekostnader, tillgångar och intäkter finns i unionen.

Vid tillämpning av led b ska ett långsiktigt offentligt infrastrukturprojekt avse ett projekt för att tillhandahålla, uppgradera, driva eller bibehålla en storskalig tillgång som en medlemsstat anser vara i allmänhetens intresse.

När punkt b tillämpas ska eventuella intäkter som härrör från ett långsiktigt offentligt infrastrukturprojekt uteslutas från den skattskyldiges vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (Ebitda).]

- [5a. Om den skattskyldige ingår i en konsoliderad grupp för affärsredovisningsändamål kan den skattskyldige ges rätt till fullt avdrag för överstigande lånekostnader om den skattskyldige kan visa att förhållandet mellan dess eget kapital och dess totala tillgångar är lika med eller högre än motsvarande förhållande för företagsgruppen, om följande villkor är uppfyllda:
- i) Förhållandet mellan den skattskyldiges eget kapital och dess totala tillgångar anses vara lika med motsvarande förhållande för företagsgruppen om förhållandet mellan den skattskyldiges eget kapital och dess totala tillgångar är upp till två procentenheter lägre.
 - ii) Alla tillgångar och skulder värderas med hjälp av samma metod som i koncernredovisningen.]
6. Överstigande lånekostnader som inte får dras av under en viss beskattningsperiod ska överföras utan tidsbegränsning.
- [6a. Den skattskyldiges medlemsstat ska föreskriva regler för att överföra outnyttjad räntekapacitet, under högst fem år.]
- [7. Punkterna 1–6 ska inte gälla för finansiella företag, inklusive sådana som ingår i en konsoliderad grupp för affärsredovisningsändamål.]

Artikel 14

Förmåner som beviljas aktieägare, släktingar till dessa aktieägare eller närstående företag

Förmåner som beviljas en aktieägare som är en fysisk person eller en annan person med en personlig koppling till aktieägaren eller ett närstående företag enligt vad som avses i artikel 56, ska inte behandlas som avdragsgilla kostnader, eller också ska intäkterna ökas i lämplig omfattning, i den utsträckning sådana förmåner inte skulle beviljas till en oberoende tredje part.

KAPITEL III

TIDSASPEKTER OCH KVANTIFIERING

Artikel 15

Allmänna principer

Intäkter och kostnader och alla andra avdragsgilla poster ska redovisas under den beskattningsperiod då de uppstår, om inte annat föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 16

Periodiserad redovisning av intäkter

1. Intäkter är upplupna vid den tidpunkt när rätten att motta dem har uppstått och de kan mätas på ett tillförlitligt sätt, oberoende av om de aktuella beloppen verkligen har betalats.
2. Intäkter till följd av handel med varor ska anses vara upplupna i enlighet med punkt 1 när följande villkor är uppfyllda:
 - a) Den skattskyldige har till köparen överfört äganderätten till de sålda varorna.
 - b) Den skattskyldige behåller inte effektiv kontroll över de sålda varorna.
 - c) Intäkten kan beräknas på ett tillförlitligt sätt.
 - d) Det är sannolikt att ekonomiska fördelar förknippade med transaktionen kommer att tillfalla den skattskyldige.
 - e) De kostnader som uppkommit eller som förväntas uppkomma till följd av transaktionen kan beräknas på ett tillförlitligt sätt.

3. Intäkter till följd av tillhandahållande av tjänster ska anses ha uppkommit i den mån tjänsterna har tillhandahållits och när följande villkor är uppfyllda:

- a) Intäkten kan beräknas på ett tillförlitligt sätt.
- b) Det är sannolikt att de ekonomiska fördelar som är förknippade med transaktionen kommer att tillfalla tillhandahållaren.
- c) Transaktionens fullgörandegrad vid utgången av beskattningsperioden kan beräknas på ett tillförlitligt sätt.
- d) De kostnader som uppkommit eller som förväntas uppkomma till följd av transaktionen kan beräknas på ett tillförlitligt sätt.

Om kriterierna i leden a–d inte är uppfyllda, ska intäkter från tillhandahållandet av tjänster anses vara upplupna enbart i den mån de kan matchas av avdragsgilla kostnader.

4. Om intäkter härrör från betalningar till den skattskyldige som är planerade att genomföras i flera omgångar, ska intäkterna anses vara upplupna när var och en av de enskilda delbetalningarna förfaller.

Artikel 17

Uppkomst av avdragsgilla kostnader

Avdragsgilla kostnader uppkommer vid den tidpunkt då samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Skyldigheten att betala har uppstått. Om en kostnad består av betalningar som den skattskyldige ska göra i flera omgångar, ska skyldigheten att göra en betalning uppstå när var och en av de enskilda delbetalningarna förfaller.
- b) Beloppet kan kvantifieras.
- c) I fråga om handel med varor, när betydande risker och fördelar med äganderätten till varorna har överförts till den skattskyldige och, i fråga om tillhandahållanden av tjänster, när den skattskyldige har mottagit tjänsterna.

Artikel 18

Kostnader för icke-avskrivningsbara tillgångar

Kostnader för förvärv eller uppförande av materiella anläggningstillgångar, enligt vad som avses i artikel 38, eller kostnader för förbättringar av dessa tillgångar ska vara avdragsgilla under den beskattningsperiod då dessa tillgångar avyttrades, under förutsättning att intäkterna från avyttringen ingår i skattebasen.

Artikel 19

Lager och produkter under tillverkning

1. Det totala beloppet avdragsgilla kostnader för en beskattningsperiod ska höjas med värdet av varor i lager och produkter under tillverkning i början av beskattningsperioden och minskas med värdet av varor i lager och produkter under tillverkning vid utgången av samma beskattningsperiod, med undantag för varor i lager och produkter under tillverkning som avser långfristiga kontrakt enligt vad som avses i artikel 22.
2. Kostnaderna för varor i lager och produkter under tillverkning ska fastställas genom tillämpning av först in, först ut-metoden eller en metod som bygger på vägda genomsnittspriser.
3. Kostnader för varor i lager och produkter under tillverkning som inbegriper poster som vanligen inte är utbytbara och varor och tjänster som produceras eller tillhandahålls och hålls åtskilda för särskilda projekt ska fastställas individuellt.
4. En skattskyldig ska använda samma metod för värdering av alla varor i lager och produkter under tillverkning som har likartad beskaffenhet och användning.

Kostnaderna för varor i lager och produkter under tillverkning ska innefatta alla kostnader för inköp, direkta kostnader för bearbetning och andra direkta kostnader som uppkommit för att bringa varorna och produkterna till deras aktuella plats och skick under den relevanta beskattningsperioden.

Kostnaderna ska inte innefatta avdragsgill mervärdesskatt.

En skattskyldig som tagit med indirekta kostnader vid värderingen av varor i lager och produkter under tillverkning innan de omfattades av detta direktiv får fortsätta att använda metoden med indirekta tillverkningsomkostnader.

5. Varor i lager och produkter under tillverkning ska värderas på beskattningsperiodens sista dag till det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet.

Nettoförsäljningsvärdet ska vara det uppskattade försäljningspriset i den löpande verksamheten efter avdrag för uppskattade kostnader för färdigställande och uppskattade kostnader som krävs för att åstadkomma en försäljning.

Artikel 20

Värdering

1. Skattebasen ska beräknas på grundval av följande inslag:
 - a) Den ekonomiska motprestationen för transaktionen, såsom priset för sålda varor eller tillhandahållna tjänster.
 - b) Marknadsvärdet, när motprestationen för transaktionen helt eller delvis är icke-monetär.
 - c) Marknadsvärdet, när det rör sig om en icke-monetär gåva.
 - d) Marknadsvärdet när det rör sig om finansiella tillgångar och skulder som innehas för handel.
2. Skattebasen, intäkter och kostnader ska anges i euro under beskattningsperioden eller omräknas till euro på beskattningsperiodens sista dag enligt den årliga genomsnittliga växelkurs för kalenderåret som meddelats av Europeiska centralbanken eller, om beskattningsperioden inte sammanfaller med kalenderåret, enligt genomsnittet av de dagliga noteringar som Europeiska centralbanken meddelat under beskattningsperioden.
3. Punkt 2 är inte tillämplig på en skattskyldig som befinner sig i en medlemsstat som inte har infört euron.

Artikel 21

Finansiella instrument som innehas för handel (handelslager)

1. Ett finansiellt instrument ska behandlas som att det innehas för handel om ett av följande gäller:
 - a) Det förvärvades eller uppkom i syfte att säljas eller återköpas inom 12 kalendermånader.
 - b) Det ingår i en portfölj med identifierade finansiella instrument, inklusive derivat, som förvaltas tillsammans och för vilka det finns ett nyligen uppvisat faktiskt mönster av kortfristiga realiseringar av vinst.
2. Genom undantag från artiklarna 16 och 17 ska, i fråga om finansiella instrument som innehas för handel, alla skillnader mellan marknadsvärdet vid början av en beskattningsperiod eller på dagen för köpet om denna infaller senare, och deras beräknade marknadsvärde vid utgången av beskattningsperioden inkluderas i beräkningen av skattebasen för den beskattningsperioden.
3. Intäkterna från ett finansiellt instrument som innehas för handel och som avyttras ska läggas till skattebasen. Marknadsvärdet på detta instrument vid början av beskattningsåret eller på dagen för köpet om denna infaller senare, ska dras av från skattebasen.
4. När vinstutdelning har mottagits för en andel som innehas för handel ska det undantag från skattebasen som avses i led d i artikel 8 inte tillämpas.

5. Genom undantag från artikel 8 c ska, i fråga om finansiella instrument som inte längre innehas för handel, men som innehas som en anläggningstillgång, alla beräknade skillnader mellan marknadsvärdet vid början av en beskattningsperiod eller på dagen för köpet om denna infaller senare, och deras beräknade marknadsvärde vid utgången av samma beskattningsperiod, inkluderas i beräkningen av skattebasen för den beskattningsperioden.

Genom undantag från artikel 8 c ska, i fråga om finansiella instrument som inte längre innehas för handel, men som innehas som en anläggningstillgång, alla beräknade skillnader mellan marknadsvärdet vid början av en beskattningsperiod eller på dagen för köpet om denna infaller senare, och deras beräknade marknadsvärde vid utgången av samma beskattningsperiod, inkluderas i beräkningen av skattebasen för den beskattningsperioden.

Marknadsvärdet av finansiella instrument vid utgången av beskattningsperioden under vilket de gått över från anläggningstillgångar till instrument som innehas för handel och vice versa ska också vara deras marknadsvärde i början av året efter övergången.

6. Den period som avses i artikel 8 c ska inledas eller avbrytas när ett finansiellt instrument inte längre innehas för handel eller inte längre är en anläggningstillgång.

Artikel 22

Långfristiga kontrakt

1. Ett långfristigt kontrakt är ett kontrakt som uppfyller samtliga följande villkor:
 - a) Kontraktet ingås för tillverkning, installering, uppförande eller för utförande av tjänster.
 - b) Dess löptid överstiger eller väntas överstiga tolv månader.
2. Genom undantag från artikel 16 ska intäkter relaterade till långfristiga kontrakt anses ha uppstått med det belopp som motsvarar den del av det långfristiga kontrakt som har fullgjorts under den relevanta beskattningsperioden. Graden av fullgörande i långsiktiga kontrakt ska fastställas med hänvisning till årets andel av kostnaderna i förhållande till de totala uppskattade kostnaderna.
3. Kostnader för långfristiga kontrakt ska vara avdragsgilla under den beskattningsperiod då de uppkom.

Artikel 23

Avsättningar

1. Genom undantag från artikel 17 ska, om det vid utgången av en beskattningsperiod fastställs att den skattskyldige har en rättslig eller rimligen förväntad skyldighet, till följd av verksamheter eller transaktioner som utförts under den beskattningsperioden eller tidigare beskattningsperioder, alla belopp som följer av den skyldigheten och som på ett tillförlitligt sätt kan uppskattas, vara avdragsgilla, förutsatt att den slutliga regleringen av beloppet väntas resultera i en avdragsgill kostnad.

För tillämpningen av denna artikel kan en rättslig skyldighet härröra från något av följande:

- a) Ett kontrakt.
- b) Lagstiftning.
- c) En allmän förvaltningshandling eller en förvaltningshandling riktad till en viss skattskyldig.
- d) Annan lagstiftning.

Om skyldigheten avser en verksamhet eller transaktion som kommer att fortsätta att utföras även under framtida beskattningsperioder, ska avsättningen fördelas proportionellt över verksamhetens eller transaktionens uppskattade varaktighet.

Avsättningar enligt denna artikel ska ses över och justeras vid utgången av varje beskattningsperiod. Vid beräkningen av skattebasen för framtida beskattningsperioder ska hänsyn tas till redan avdragna belopp i enlighet med denna artikel.

2. En tillförlitlig uppskattning av beloppen enligt vad som avses i punkt 1 ska utgöras av de kostnader som väntas krävas för att reglera den befintliga rättsliga skyldigheten vid utgången av beskattningsperioden, förutsatt att uppskattningen grundas på samtliga relevanta faktorer, inbegripet tidigare erfarenheter inom företaget, gruppen eller branschen. Vid uppskattningen av en avsättning ska följande gälla:
 - a) Hänsyn ska tas till alla risker och osäkerhetsfaktorer, men osäkerhet ska inte motivera överdrivet stora avsättningar.
 - b) Om avsättningens löptid är minst tolv månader eller längre och det inte finns någon överenskommen diskonteringssats, ska avsättningen nuvärdesberäknas på grundval av avkastningen på euroområdet 10-åriga riktmärke för statsobligationer i december under det år som föregår den relevanta beskattningsperioden, som offentliggjorts av Europeiska centralbanken, ökad med en riskpremie på två procentenheter.

- c) Framtida händelser ska beaktas om de rimligen kan förväntas inträffa.
- d) Framtida förmåner direkt kopplade till den händelse som ger upphov till avsättningen ska beaktas.

3. Avsättningar ska inte dras av för följande:

- a) Eventuella förluster.
- b) Framtida kostnadsökningar.

Artikel 24

Pensioner

- 1. Medlemsstater får föreskriva att pensionsavsättningar kan dras av.
- 2. Vid tillämpning av denna artikel avses med ”pensionsavsättningar” en långsiktig kapitalackumulering med det uttryckliga syftet att tillhandahålla inkomst vid pensionering och med begränsade möjligheter till förtida uttag före denna tidpunkt.

Artikel 25

Avdrag för osäkra fordringar

1. Ett avdrag ska medges för en osäker fordran när följande villkor är uppfyllda:
 - a) Vid utgången av beskattningsperioden ska den skattskyldige ha vidtagit alla rimliga åtgärder i enlighet med punkt 2 i den här artikeln för att få in betalningen och om det är sannolikt att skulden inte kommer att återbetalas alls eller bara till viss del, eller den skattskyldige har ett stort antal likartade fordringar som alla härrör från samma sektor av affärsverksamhet och på ett tillförlitligt sätt kan uppskatta beloppet för en osäker fordran på procentbasis, förutsatt att värdet av varje likartad fordran är lägre än 0,1 % av värdet av alla likartade fordringar. För att få en tillförlitlig uppskattning ska den skattskyldige ta hänsyn till samtliga relevanta faktorer, inbegripet tidigare erfarenheter.
 - b) Gälldenären och den skattskyldige är inte närstående företag enligt vad som avses i artikel 56. Om gälldenären är en fysisk person ska denne, dennes maka eller make eller (registrerade) partner, dennes anförvanter i upp- eller nedstigande led, dennes syskon eller deras anförvanter i nedstigande led, i enlighet med artikel 56, inte delta i ledningen eller kontrollen av den skattskyldige eller direkt eller indirekt i dennes kapital.
 - c) När den osäkra fordran avser en kundfordran ska ett belopp motsvarande fordran tas med som intäkt i skattebasen.

2. Vid fastställandet av om alla rimliga steg har vidtagits för att få in betalningen ska de faktorer som anges i leden a–c beaktas, under förutsättning att de grundar sig på följande objektiva bevis:
 - a) Om uppbördskostnaderna står i proportion till fordran, eller
 - b) om det finns utsikter till att fordran drivs in, inklusive fall där gäldenären har förklarats insolvent, en rättslig process har inletts eller en inkassoagent har anlåtats, eller
 - c) om det med tanke på omständigheterna är rimligt att förvänta sig att den skattskyldige ska fortsätta att försöka driva in fordran.
3. När en fordran som tidigare dragits av som osäker fordran regleras ska det återkrävda beloppet läggas till skattebasen under det år regleringen sker.

Artikel 26

Säkring

1. Vinster och förluster avseende ett säkringsinstrument, som följer av en värdering eller avyttringar, ska behandlas på samma sätt som motsvarande vinster och förluster för den säkrade posten. Det föreligger ett säkringsförhållande när följande två villkor är uppfyllda:
 - a) Säkringsförhållandet är formellt utformat och dokumenterat i förväg.
 - b) Säkringen väntas vara i hög grad effektiv och effektiviteten kan mätas på ett tillförlitligt sätt.

2. Om säkringsförhållandet avbryts eller ett finansiellt instrument som redan innehas behandlas som ett säkringsinstrument, vilket leder till en övergång till ett annat skattesystem, ska eventuella skillnader mellan säkringsinstrumentets nya värde bestämmas i enlighet med artikel 20 vid utgången av beskattningsperioden och marknadsvärdet i början av samma beskattningsperiod ska ingå i skattebasen.

Säkringsinstrumentets marknadsvärde i slutet av den beskattningsperiod under vilket instrumentet överförs till ett annat skattesystem ska sammanfalla med dess marknadsvärde i början av året efter överföringen.

Artikel 28

Försäkringsföretag

Följande ytterligare regler ska gälla för försäkringsföretag som har fått auktorisation att bedriva verksamhet i medlemsstaterna i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II)¹¹:

- a) Skattebasen ska innefatta skillnaden i marknadsvärde, mätt vid utgången respektive början av samma beskattningsperiod, eller vid fullgörandet av köpet om detta infaller senare, för tillgångar där investeringar görs till förmån för livförsäkringstagare som bär investeringsrisken och som innehas av livförsäkringsföretag.
- b) Skattebasen ska innefatta skillnaden i marknadsvärdet, mätt vid tidpunkten för avyttringen och början av beskattningsperioden, eller vid fullgörandet av köpet om detta infaller senare, för tillgångar där investeringar görs till förmån för livförsäkringstagare som bär investeringsrisken och som innehas av livförsäkringsföretag.

¹¹ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.

- c) Skattebasen ska innefatta vinstutdelningar som mottas av livförsäkringsföretag från investeringar som görs till förmån för livförsäkringstagare som bär investeringsrisken och som innehas av livförsäkringsföretag.
- d) Tekniska avsättningar hos försäkringsföretag ska vara avdragsgilla. Beräkningsregeln för dessa avsättningar ska fastställas i nationell rätt. Belopp som dragits av ska ses över och justeras vid utgången av varje beskattningsperiod. Belopp som redan dragits av ska beaktas vid framtida beräkning av skattebasen.

KAPITEL IV

AVSKRIVNING AV ANLÄGGNINGSTILLGÅNGAR

Artikel 30

Register över anläggningstillgångar

1. Kostnader för att förvärva, uppföra eller förbättra anläggningstillgångar samt uppgift om datum då de började användas efter förvärv, uppförande eller förbättring ska anges, för varje anläggningstillgång separat, i ett register över anläggningstillgångar.
2. När en anläggningstillgång avyttras bör uppgifter om avyttringen, inklusive datum för avyttringen, och eventuella intäkter eller ersättningar som mottagits till följd av avyttringen, registreras i ett register över anläggningstillgångar.

3. Registret över anläggningstillgångar ska föras på ett sätt som ger tillräcklig information för att beräkna skattebasen och ska minst omfatta följande:

- Tillgångens beteckning.
- Månad då tillgången började användas.
- Avskrivningsunderlag.
- Nyttjandeperiod i enlighet med artikel 33.
- Ackumulerade avskrivningar under innevarande beskattningsperiod.
- Totala ackumulerade avskrivningar.
- Avskrivningsunderlag netto för totala ackumulerade avskrivningar och netto av exceptionella värdeminskningar.
- Månad för upphörande eller återupptagande av beskattningen av avskrivningar.
- Månad för avyttring.

Artikel 31

Avskrivningsunderlag

1. Avskrivningsunderlaget ska innefatta alla kostnader som är direkt kopplade till ett förvärv, uppförande eller en förbättring av en anläggningstillgång. Kostnaderna ska inte innefatta avdragsgill mervärdesskatt. Kostnader för förvärv, uppförande eller förbättring av anläggningstillgångar ska inte innefatta ränta.
2. Avskrivningsunderlaget för en anläggningstillgång som mottagits som gåva ska vara dess marknadsvärde som det tagits upp i intäkterna.

3. Avskrivningsunderlaget för en anläggningstillgång som är föremål för avskrivning ska minskas med alla [offentliga] subventioner som är direkt kopplade till ett förvärv, uppförande eller en förbättring av tillgången enligt vad som avses i artikel 8.1 a.
4. Avskrivning av anläggningstillgångar som inte har använts under mer än 12 månader på grund av omständigheter som den skattskyldige råder över ska inte beaktas.

Avskrivning ska upphöra från och med månaden efter den månad då den period som avses i första meningen avslutas och ska återupptas från och med månaden efter utgången av de 12 månader från och med den månad då tillgången började användas på nytt.

Artikel 32

Rätt till avskrivning

1. Om inte annat sägs i punkt 3 ska avskrivningen göras av den ekonomiska ägaren.
2. I fråga om kontrakt där det ekonomiska och rättsliga ägandet inte sammanfaller ska den ekonomiska ägaren ha rätt att dra av räntedelen av betalningarna från sin skattebas, förutsatt att räntedelen inte ingår i den rättsliga ägarens skattebas.
3. Om den ekonomiska ägaren av en tillgång inte kan fastställas ska den rättsliga ägaren ha rätt att göra avskrivningen. I fråga om leasingkontrakt ska både räntedelen och kapitaldelen av leasingbetalningarna innefattas i den rättsliga ägarens skattebas och vara avdragsgill för leasingtagaren.
4. En anläggningstillgång får inte skrivas ned av mer än en skattskyldig inom en och samma beskattningsperiod, såvida inte det rättsliga eller ekonomiska ägandet är uppdelat på flera skattskyldiga eller tillgångens ekonomiska eller rättsliga ägare har ändrats.
5. En skattskyldig får inte avstå från avskrivning.

[6. Rådet ska genom enhälligt beslut på förslag från kommissionen anta följande:

- a) Beräkningen av kapital- respektive räntedelen av leasingbetalningarna.
- b) Beräkningen av avskrivningsunderlaget för en leasad tillgång.]

Artikel 33

Individuellt avskrivningsbara tillgångar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 och artiklarna 37 och 38 ska anläggningstillgångar skrivas av individuellt över sina nyttjandeperioder enligt en linjär metod. Nyttjandeperioden för en anläggningstillgång ska vara följande:
 - a) Kommersiella byggnader, kontorsbyggnader, andra byggnader och annan fast egendom som används för affärsverksamhet, med undantag för industribyggnader och -strukturer: 40 år.
 - b) Industribyggnader och -strukturer: 25 år.
 - c) Materiella anläggningstillgångar av långfristig karaktär, andra än de tillgångar som avses i leden a och b: 15 år.
 - d) Materiella anläggningstillgångar av medelfristig karaktär: 8 år.
 - e) Materiella anläggningstillgångar av kortfristig karaktär: 5 år.
 - f) Immateriella anläggningstillgångar inbegripet förvärvad goodwill: den period för vilken tillgången har rättsligt skydd eller för vilken en rättighet beviljats eller, om denna period inte kan fastställas, 15 år.

2. Begagnade byggnader och annan begagnad fast egendom, begagnade materiella anläggningstillgångar av långfristig karaktär, begagnade materiella anläggningstillgångar av medelfristig karaktär, begagnade materiella anläggningstillgångar av kortfristig karaktär och begagnade immateriella tillgångar ska skrivas av enligt följande regler:
- a) Begagnade kommersiella byggnader, kontorsbyggnader, andra byggnader och annan fast egendom som används för affärsverksamhet, med undantag för industribyggnader och -strukturer: 40 år, om inte den skattskyldige visar att den uppskattade återstående nyttjandeperioden för byggnaden är kortare än 40 år, i vilket fall den ska skrivas av över denna kortare period.
 - b) Begagnade industribyggnader och -strukturer: 25 år, om inte den skattskyldige visar att den uppskattade återstående nyttjandeperioden för byggnaden är kortare än 25 år, i vilket fall den ska skrivas av över denna kortare period.
 - c) Begagnade materiella anläggningstillgångar av långfristig karaktär, andra än de tillgångar som avses i leden a och b: 15 år, om inte den skattskyldige visar att den uppskattade återstående nyttjandeperioden för byggnaden är kortare än 15 år, i vilket fall den ska skrivas av över denna kortare period.
 - d) Begagnade materiella anläggningstillgångar av medelfristig karaktär: 8 år, om inte den skattskyldige visar att den uppskattade återstående nyttjandeperioden för byggnaden är kortare än 8 år, i vilket fall den ska skrivas av över denna kortare period.

- e) Begagnade materiella anläggningstillgångar av kortfristig karaktär: 5 år, om inte den skattskyldige visar att den uppskattade återstående nyttjandeperioden för byggnaden är kortare än 5 år, i vilket fall den ska skrivas av över denna kortare period.
- f) Begagnade immateriella anläggningstillgångar: 15 år, om inte den återstående period för vilken tillgången har rättsligt skydd eller för vilken en rättighet beviljats kan fastställas, i vilket fall den ska skrivas av över den perioden.

Artikel 34

Tidsfrister

1. Avskrivning ska göras varje månad från och med den månad då anläggningstillgången börjar användas. Ingen avskrivning ska göras för den månad då tillgången avyttras.
2. Det skattemässiga värdet för en anläggningstillgång som avyttras eller är skadad i sådan utsträckning att den inte längre kan användas för verksamheten, och det skattemässiga värdet av eventuella förbättringskostnader som uppkommit i samband med tillgången, ska dras av från skattebasen under den månad då anläggningstillgången avyttras eller skadas.

Artikel 35

Överflyttning av avdrag för ersättningstillgångar

1. När intäkter från avyttring, inklusive kompensation för skador, av en individuellt avskrivningsbar tillgång eller mark, ska återinvesteras i en liknande tillgång som används för samma affärsverksamhet före utgången av den andra beskattningsperioden efter den beskattningsperiod då avyttringen skedde, får den skattskyldige dra av det belopp med vilket dessa intäkter överstiger den avyttrade tillgångens skattemässiga värde under det år då tillgången avyttras. Avskrivningsunderlaget för ersättningstillgången ska minskas med samma belopp.

En tillgång som avyttras frivilligt måste ha ägts under minst tre år före avyttringen.

2. Den ersättningstillgång som avses enligt punkt 1 får köpas under den beskattningsperiod som föregår avyttringen. Om en ersättningstillgång inte köps före utgången av den andra beskattningsperioden efter det år då tillgången avyttrades och utom i fall av force majeure, ska det belopp som drogs av under avyttringsåret, med tillägg av 10 %, läggas till skattebasen under den andra beskattningsperioden efter avyttringen.

Artikel 36

Avskrivning av förbättringskostnader

1. Förbättringskostnader ska skrivas av i enlighet med de regler som gäller för den anläggningstillgång som har förbättrats som om de avser en nyligen förvärvad anläggningstillgång, inbegripet dess nyttjandeperiod i enlighet med artikel 33.1 a–e. Trots denna förbättring ska förbättringskostnader för hyrda tillgångar skrivas av i enlighet med artiklarna 32 och 33.2 a–e.
2. Om den skattskyldige visar att den uppskattade återstående nyttjandeperioden för en individuellt avskriven anläggningstillgång är kortare än nyttjandeperioden för tillgången enligt artikel 33.1 a–e, ska förbättringskostnaderna för tillgången skrivas av över denna kortare period.

Artikel 37

Grupp av tillgångar

1. Medlemsstaterna får alternativt föreskriva avskrivning av anläggningstillgångar som avses i artiklarna 33.1 e och 33.2 e tillsammans i en grupp av tillgångar med en årlig sats på 25 % av avskrivningsunderlaget.
2. Avskrivningsunderlaget för gruppen av tillgångar vid utgången av beskattningsperioden ska vara dess skattemässiga värde vid utgången av den föregående beskattningsperioden, justerat för tillgångar som har tillförts eller avyttrats från gruppen under den relevanta beskattningsperioden. Kostnader för uppförande, förvärv eller förbättring av tillgångar ska läggas till avskrivningsunderlaget, medan intäkter från avyttring av tillgångar och eventuella ersättningar för förlust eller förstörelse av tillgångar ska dras av.
3. Om avskrivningsunderlaget beräknat enligt punkt 2 blir ett negativt belopp, ska ett belopp läggas till så att avskrivningsunderlaget blir noll. Samma belopp ska läggas till skattebasen.

Artikel 38

Tillgångar som inte är föremål för avskrivning

Följande tillgångar ska inte skrivas av:

- a) Materiella anläggningstillgångar som inte är föremål för slitage och inte blir föråldrade, t.ex. mark, konstföremål, antikviteter eller juvelerarvaror.
- b) Finansiella tillgångar med undantag av finansiella tillgångar som innehas för handel.

Artikel 39

Exceptionella värdeminskningar

1. En skattskyldig som kan visa att en anläggningstillgång har minskat i värde vid utgången av beskattningsperioden på grund av force majeure eller olaglig verksamhet av tredje part får från skattebasen dra av motsvarande värdeminskning. En sådan avskrivning får dock inte göras för tillgångar där intäkterna från deras avyttring undantas från skatt.
2. Om värdet av en anläggningstillgång senare ökar, ska ett belopp motsvarande ökningen läggas till skattebasen under det år då ökningen sker. Sådana tillägg får dock sammantaget inte överstiga beloppet för den avskrivning som ursprungligen beviljades.
3. Om en anläggningstillgång som inte är föremål för avskrivning har gett upphov till en exceptionell värdeminskning, ska de avdragsgilla kostnaderna i enlighet med artikel 18 minskas för att ta hänsyn till de exceptionella avskrivningar som en skattskyldig redan gjort.

Artikel 40

Närmare definition av kategorier av anläggningstillgångar

Rådet ska genom enhälligt beslut på förslag från kommissionen närmare definiera de kategorier av anläggningstillgångar som avses i detta kapitel.

KAPITEL V

FÖRLUSTER

Artikel 41

Förluster

1. Om inte annat föreskrivs i detta direktiv får förluster som uppkommit för en skattskyldig med hemvist eller ett fast driftställe tillhörande en skattskyldig utan hemvist under en beskattningsperiod överföras i sin helhet och dras av enligt följande, under påföljande beskattningsperiod:
 - a) upp till ett belopp på 1 miljon EUR, om de täcks av vinster,
 - b) upp till 50 % av de beskattningsbara vinsterna under den pågående beskattningsperioden efter avdrag enligt led a).
- [1a. Genom undantag från punkt 1 b får medlemsstaterna föreskriva en högre procentsats av de beskattningsbara vinsterna upp till vilken förluster som uppkommit för en skattskyldig med hemvist eller för ett fast driftställe tillhörande en skattskyldig utan hemvist under en beskattningsperiod får dras av under påföljande beskattningsperioder.]
2. En minskning av skattebasen till följd av förluster från tidigare beskattningsperioder ska inte leda till ett negativt belopp.

3. Förluster som uppkommit för en skattskyldig med hemvist eller ett fast driftställe tillhörande en skattskyldig utan hemvist under tidigare år ska inte dras av om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- a) En annan juridisk eller fysisk person förvärvar en andel i den skattskyldige som får till följd att förvärvarens totala andelar i den skattskyldige överskrider 50 %.
 - b) Det sker en stor ändring av den skattskyldiges affärsverksamhet, vilket innebär att den skattskyldige avvecklar en viss verksamhet som stod för mer än 60 procent av dess omsättning under föregående taxeringsperiod eller inleder ny verksamhet som uppgår till mer än 60 procent av dess omsättning under den beskattningsperiod då den inleds eller under påföljande beskattningsperiod [eller minskar antalet anställda med mer än X procent].
4. De äldsta förlusterna ska dras av först.

[Artikel 42

Förlustavdrag och återvinning

1. En skattskyldig med hemvist som fortfarande är lönsam efter avdrag för sina förluster i enlighet med artikel 41 får dessutom dra av förluster som uppkommit under ett och samma beskattningsår, genom sitt direkta berättigade dotterbolag eller genom fasta driftställen belägna i en annan medlemsstat. Detta förlustavdrag ska ges för en begränsad tidsperiod i enlighet med punkterna 3 och 4 i denna artikel.

Om en skattskyldig får eller måste agera för en grupps räkning enligt reglerna i en medlemsstats nationella lagstiftning, och om de företag som ingår i denna grupp är företag med hemvist i denna medlemsstat och omfattas av bestämmelserna i detta direktiv, kan koncernen, genom undantag från det första stycket, behandlas som ett direkt berättigat dotterbolag.

2. Avdrag för förluster ska i enlighet med denna artikel endast vara möjliga om avdrag för dessa förluster inte har gjorts, tillfälligt eller på annat sätt, enligt någon medlemsstats nationella lagstiftning.
3. Avdraget ska stå i proportion till det innehav som den skattskyldige med hemvist har i sina direkta berättigade dotterbolag medan fullt avdrag ska göras för alla fasta driftställen. Inte i något fall ska minskningen av skattebasen för den skattskyldige med hemvist resultera i ett negativt belopp.
4. Den skattskyldige med hemvist ska till skattebasen lägga till, upp till det belopp som tidigare dragits av som en förlust, eventuella framtida överskott i dess direkta berättigade dotterbolag eller i dess fasta driftställen.
5. Förluster som dras av i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 ska automatiskt återvinnas till skattebasen för den skattskyldige med hemvist i någon av följande situationer:
 - a) Om, vid utgången av det femte beskattningsåret efter det att förlusterna blev avdragsgilla, ingen vinst har återvunnits eller de återvunna vinsterna inte motsvarar det fulla beloppet av de avdragna förlusterna.
 - b) Om ett direkt berättigat dotterbolag säljs, avvecklas, slås samman eller omvandlas till ett fast driftställe.
 - c) Om det fasta driftstället säljs, avvecklas eller omvandlas till ett dotterbolag.
 - d) Om moderbolaget inte längre uppfyller kraven.]

KAPITEL VI

REGLER FÖR INTRÄDE I OCH UTTRÄDE UR SYSTEMET MED EN GEMENSAM BOLAGSSKATTEBAS

Artikel 43

Redovisning och värdering av tillgångar och skulder

Samtliga tillgångar och skulder ska redovisas till det skattemässiga värde som beräknats enligt nationella skatteregler omedelbart före den dag då detta direktiv börjar tillämpas på den skattskyldige.

Artikel 44

Klassificering av anläggningstillgångar för avskrivningsändamål

Utöver artiklarna 30–40 ska följande regler gälla i samband med avskrivningen av anläggningstillgångar som övergår från nationella bolagsskatteregler till systemet med en gemensam bolagsskattebas:

- a) Anläggningstillgångar som är individuellt avskrivningsbara både enligt de nationella bolagsskatteregler som tidigare var tillämpliga på den skattskyldige och enligt detta direktiv ska skrivas av i enlighet med artikel 33.2.
- b) Anläggningstillgångar som ingick i en grupp av tillgångar för avskrivningsändamål enligt de nationella bolagsskatteregler som tidigare var tillämpliga på den skattskyldige ska införas i den grupp av tillgångar som avses i artikel 37, oavsett om de skulle vara individuellt avskrivningsbara enligt detta direktiv.

- c) Anläggningstillgångar som inte var avskrivningsbara eller föremål för avskrivning enligt de nationella bolagsskatteregler som tidigare var tillämpliga på den skattskyldige, men som är avskrivningsbara enligt detta direktiv, ska skrivas av i enlighet med artikel 33.1 eller artikel 37, beroende på vilken som är tillämplig.
- d) Tillgångar som är individuellt avskrivningsbara eller ingår i en grupp av tillgångar för avskrivningsändamål enligt de nationella bolagsskatteregler som tidigare var tillämpliga på den skattskyldige, men som inte är avskrivningsbara enligt bestämmelserna i detta direktiv ska redovisas till det skattemässiga värde som beräknats enligt nationella skatteregler omedelbart före den dag då detta direktiv börjar tillämpas på den skattskyldige. Det skattemässiga värdet på dessa tillgångar ska vara avdragsgilla under det beskattningsår då anläggningstillgångarna avyttras, förutsatt att intäkterna från avyttringen ingår i skattebasen.
- e) Förvärvad goodwill som inte var avskrivningsbar enligt de nationella bolagsskatteregler som tidigare var tillämpliga på den skattskyldige ska skrivas av som nyligen förvärvad goodwill över 15 år.

Artikel 45

Långfristiga kontrakt

1. Intäkter och kostnader som i enlighet med artikel 22.2 och 22.3 anses vara upplupen eller ha uppkommit innan detta direktiv blev tillämpligt på den skattskyldige, men som ännu inte inbegripits i skattebasen enligt de nationella bolagsskatteregler som tidigare var tillämpliga på den skattskyldige, ska läggas till eller dras av från skattebasen i enlighet med den nationella lagstiftning som tidigare var tillämpliga på den skattskyldige.
2. Intäkter som innan den skattskyldige omfattades av detta direktiv beskattats enligt nationella bolagsskatteregler till ett högre belopp än det belopp som skulle ha ingått i skattebasen i enlighet med artikel 22.2, ska dras av från skattebasen under det första beskattningsår som detta direktiv blir tillämpligt på den skattskyldige.

Artikel 46

Avsättningar, intäkter och avdrag

1. Avsättningar som avses i artikel 23 och avdrag för osäkra fordringar som avses i artikel 25 ska bara vara avdragsgilla i den mån de uppstår till följd av verksamheter eller transaktioner som har utförts efter det att detta direktiv blev tillämpligt på den skattskyldige.
2. Intäkter som i enlighet med artikel 16 anses vara upplupna innan detta direktiv blev tillämpligt på den skattskyldige, men som ännu inte innefattats i skattebasen enligt de nationella bolagsskatteregler som tidigare var tillämpliga på den skattskyldige, ska läggas till skattebasen i enlighet med den nationella lagstiftning som tidigare var tillämpliga på den skattskyldige.
3. Kostnader som uppstått efter det att detta direktiv blir tillämpligt på den skattskyldige, men som avser verksamheter eller transaktioner som utförts innan direktivets tillämpning och för vilka inga avdrag gjorts, ska vara avdragsgilla.
4. Belopp som en skattskyldig redan har dragit av innan detta direktiv blev tillämpligt på den skattskyldige får inte dras av igen.

Artikel 47

Förluster före inträde

En skattskyldig som överför förluster som inte dragits av och som uppstått innan detta direktiv blev tillämpligt på den skattskyldige, kan dra av dessa förluster från sin skattebas, om och i den mån som den nationella lagstiftning som var tillämpliga på den skattskyldige och enligt vilken dessa förluster uppstod, medger ett sådant avdrag. Villkoren i artikel 41.1 bör även gälla för förluster före inträde.

Artikel 48

Redovisning av tillgångar och skulder

Tillgångar och skulder för en skattskyldig som inte längre omfattas av detta direktiv, redovisas till det värde som beräknats enligt detta direktiv, om inte annat anges i detta direktiv.

Artikel 49

Redovisning av en skattskyldigs grupp av tillgångar

En grupp av tillgångar tillhörande en skattskyldig på vilken detta direktiv inte längre är tillämpligt ska vid tillämpning av de nationella skatteregler som därefter blir tillämpliga, redovisas som en grupp av tillgångar som ska skrivas av enligt metoden för degressiv avskrivning med en årlig sats på 25 %.

Artikel 50

Intäkter och kostnader som uppstår från långfristiga kontrakt

De intäkter och kostnader som uppstår från långfristiga kontrakt som ingåtts av en skattskyldig på vilken detta direktiv inte längre är tillämpligt ska behandlas i enlighet med de nationella bolagsskatteregler som därefter blir tillämpliga. De intäkter och kostnader som redan beaktats för skatteändamål i enlighet med detta direktiv ska dock inte beaktas ännu en gång.

Artikel 51

Avsättningar, intäkter och avdrag

1. Kostnader för en skattskyldig på vilken detta direktiv inte längre är tillämpligt och som redan har dragits av i enlighet med artiklarna 9, 23 och 25 får inte dras av igen enligt de nationella bolagsskatteregler som därefter blir tillämpliga.
2. Intäkter för en skattskyldig på vilken detta direktiv inte längre är tillämpligt och som den skattskyldige redan har inkluderat i sin skattebas i enlighet med artiklarna 4.5 och 16 får inte inkluderas igen enligt de nationella bolagsskatteregler som därefter blir tillämpliga.
3. Kostnader som uppstår för den skattskyldige i enlighet med detta direktiv och som delvis ännu inte dragits av efter det att detta direktiv inte längre är tillämpligt på den skattskyldige ska vara avdragsgilla i enlighet med detta direktiv.

Artikel 52

Förluster vid utträde

Förluster som inte dragits av och som uppstått för den skattskyldige i enlighet med detta direktiv ska överföras i enlighet med de nationella bolagsskatteregler som därefter blir tillämpliga.

KAPITEL VII

FÖRBINDELSER MELLAN DEN SKATTSKYLDIGE OCH ANDRA ENHETER

[Artikel 53

Regel om överflyttning av beskattning

1. Genom undantag från leden c och d i artikel 8 ska en skattskyldig inte vara befriad från skatt på utländska intäkter som den skattskyldige har mottagit som en vinstutdelning från en enhet i ett tredjeland eller som intäkter från avyttring av aktier som innehas i ett företag i ett tredjeland om denna enhet i det land där den har sin skatterättsliga hemvist är föremål för en lagstadgad bolagsskattesats som är lägre än hälften av den lagstadgade bolagsskattesatsen som den skattskyldige av skatteändamål skulle ha omfattats av i samband med sådana utländska intäkter i sin hemvistmedlemsstat.

Första stycket ska inte gälla om ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning mellan den medlemsstat där den skattskyldige har sin skatterättsliga hemvist och det tredjeland där detta företag har sin skatterättsliga hemvist inte tillåter en övergång från skattebefrielse till beskattning av bestämda kategorier av utländska intäkter.

2. Om punkt 1 är tillämplig ska den skattskyldige vara föremål för skatt på utländska intäkter med avdrag för den skatt som erlagts i tredjelandet från dess skatteskuld i den medlemsstat där den skattskyldige har sin skatterättsliga hemvist. Avdraget får inte överstiga skattebeloppet, beräknat före avdraget, som är hänförligt till de intäkter som får beskattas.
3. Medlemsstaterna ska undanta förluster från tillämpningsområdet för denna artikel i händelse av en avyttring av aktier i ett företag som har sin skatterättsliga hemvist i ett tredjeland.]

[Artikel 54

Beräkning av intäkter för ett utländskt fast driftställe

Om artikel 53 tillämpas på intäkter för ett fast driftställe i ett tredjeland ska dess intäkter, kostnader och andra avdragsgilla poster fastställas enligt detta direktiv.]

Artikel 55

Räntor och royalties och andra källbeskattade intäkter

1. En skattskyldigs avdrag från skatteskulden ("skatteavdrag") ska tillåtas när den skattskyldige får intäkter som har beskattats i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland, bortsett från intäkter som undantas enligt leden c, d eller e i artikel 8.
2. Vid beräkningen av skatteavdraget ska intäktsbeloppet minskas med relaterade avdragsgilla kostnader.
3. Avdraget för en skatteskuld i ett tredjeland får inte överstiga den skattskyldiges slutliga bolagsskatteskuld, om inte annat anges i ett avtal som ingåtts mellan den medlemsstat där den skattskyldige har sin skatterättsliga hemvist och tredjelandet.

KAPITEL X

TRANSPARENTA ENHETER

Artikel 62

Fördelning av transparenta enheters intäkter till skattskyldiga som innehar ett intresse

1. Om en enhet behandlas som transparent i den medlemsstat där den är belägen ska en skattskyldig som innehar ett intresse i enheten inkludera sin andel av enhetens intäkter i sin skattebas. Vid denna beräkning ska intäkterna beräknas enligt detta direktiv.
2. Transaktioner mellan en skattskyldig och den enhet som avses i punkt 1 ska inte beaktas, i proportion till den skattskyldiges andel i enheten. De av den skattskyldiges intäkter som härrör från sådana transaktioner ska anses stå i proportion till det belopp som skulle överenskommas mellan oberoende företag beräknat enligt armlängdsprincipen som motsvarar tredjeparters ägande av enheten.
3. Den skattskyldige ska ha rätt till skattelättnad på grund av dubbelbeskattning i enlighet med artikel 55.

Artikel 63

Fastställande av transparens i fråga om enheter i tredjeländer

Frågan om huruvida en enhet belägen i ett tredjeland är transparent eller ej ska avgöras enligt lagstiftningen i den skattskyldiges medlemsstat.
